

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 12 грудня 1987 року

№ 148 (3967).

Ціна 2 коп.

ЗУСТРІЧ У ВАШІНГТОНІ ЗАВЕРШИЛАСЬ

Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов і президент США Р. Рейган провели зустріч у Вашингтоні 7—10 грудня 1987 року.
За підсумками зустрічі було прийнято спільну радянсько-американську Заяву на найвищому рівні. Генеральний секретар ЦК КПРС і президент США, говорять в цьому документі, провели всосяжні і ґрунтовні обговорення з усього кола питань радянсько-американських відносин, включаючи скорочення озброєнь, права людини і гуманітарні

питання, врегулювання регіональних конфліктів і двосторонні справи. Переговори були відвертими й конструктивними і відображали як існуючі незгоди між двома сторонами, так і розуміння того, що ці незгоди не є нездоланною перешкодою для руху вперед у галузях, які становлять взаємний інтерес. Вони підтвердили свою тверду відданість енергійному діалогу, який охоплює весь спектр їх взаємовідносин.

М. С. Горбачов, завершивши офіційний візит, відбув із Сполучених Штатів Америки.

(ТАРС).

Мир тобі, земле!

Весь світ говорить про поїздку Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова у США. Не сходять з уст кіровоградців. Наш кореспондент побував на одній із центральних вулиць Кіровограда — Карла Маркса — і попросив перехожих поділитися своїми думками про візит М. С. Горбачова у США.

Іван ТАРАСЕНКО,
механізатор колгоспу
імені Боженка
Кіровоградського району:

Ірина ГІРШ,
художник-оформлювач
залізничної станції
Кіровоград:

Микола ПЕТРЕНКО,
інспектор дорожньо-
патрульної служби ДАІ УВС
м. Кіровограда:

Зустріч з американською молоддю

ВАШІНГТОН, 11 грудня. (Спел. кор. ТАРС). М. С. Горбачов зустрівся у четвер з групою американських студентів і школярів з організації «Прямі зв'язки», яка виступає за зміцнення взаєморозуміння, розширення контактів молоді США і Радянського Союзу.
Вітаючи їх прагнення до встановлення зв'язків з радянськими ровесниками, М. С. Горбачов сказав: «Навряд чи на плечі радянських і американських юнаків і дівчат ляжуть турботи про свої країни. Треба бути готовими до цього. Важливо усвідомити, що ми — партнери, що ви можете і повинні жити в мирі і дружбі. Не вірю, що наші народи і молоді ворожо ставляться одне до одного. Якщо тут щось і так це від нестачі інформації, а то й незнання її».

Знаю, як усе швидко вирішується, коли зустрічаються молоді. Дуже радий бачити ініціативних, молодих людей, у яких інтереси не замикаються тільки на особистих проблемах. Це добре, що ви думаете про долю своєї країни, про зв'язки між народами, з молоддю Радянського Союзу та інших країн. Це робить вам честь».

У розмові зі мною президент Рейган підтримав ідею розвитку зв'язків нашої молоді. В підсумковому документі, підписаному нами, йдеться про розширення контактів між радянським і американським народами, особливо — молоді. Отже тепер у ваших руках політичний документ, він має вас стимулювати. Хто сильно стукає в двері, тому вони відчиняються.

Американським юнакам і дівчатам було піднесено в дар альбом малюнків дітей — учасників конкурсу, який щороку проводиться в нашій країні.

— Подія всесвітнього значення, а я саме так сприймаю підписання М. С. Горбачовим і Р. Рейганом Договору про ліквідацію ракет середньої і меншої дальності, мене застала в Кіровограді. Я прислухався до кожного слова виступів керівників двох країн. Прислухався і радів: нарешті після довгих років напруження ядерного арсеналу вирішив практичний шлях його ліквідації.

Як колгоспник, скажу: всі ми, люди землі, а особливо ті, хто в прямому розумінні має справу з землею, радо зустріли підписання Договору.

— Кожен із трьох днів візиту М. С. Горбачова у США по-своєму важливий. На мою ж думку, 8 грудня стало днем особливим. Йому передувала грандіозна робота в Женеві, Рейк'явіку, ряд мирних пропозицій нашої країни, антиядерний рух світової громадськості. Раніше вважали, що СРСР і США — настільки протилежні за своїм соціально-політичним устроєм держави, що тісне співробітництво між ними майже неможливе. Особливо ці слова любили повторювати західні прихильники «холодної війни». Та час довів протилежне.

— Мої колеги, які 8 грудня патрулювали на вулицях міста, розповідали, що на них було малолюдно. Це й зрозуміло: увага всіх була прикута до події, яка відбувалася за тисячі і тисячі кілометрів — у Вашингтоні, де о 13 годині 45 хвилин за ватингтонським часом відбулася процедура підписання Договору про ліквідацію двох класів ядерної зброї. Цей день, наступні два дні перебування М. С. Горбачова у США засвідчили, що поїздка Генерального секретаря ЦК КПРС дала поштовх для поліпшення відносин між двома нашими державами.
Репортаж від Ю. ЯРОВИЙ.
Фото автора.

УСІ ЗІРКИ «ЗОРЯН»

При переповненому залі проходив у Кіровограді, в приміщенні обласної філармонії концерт, якого з нетерпінням чекало багато кіровоградців. І треба сказати, що солістка Антоніна Червінська, музиканти й танцюристи фольклорного ансамблю «Зоряни» не розчарували земляків.
Справді, концерт був не просто вдалим, але й своєрідним — у трактуванні давно відомих і нових пісень та хореографічних номерів. Для оркестру ансамблю «Зоряни» і його музичного керівника Геннадія Яременка характерне, поряд з уважливим ставленням до українського фольклору, відчуття сучасності. Нині, коли важкий та металічний рок щораз частіше гримить і в ефірі, і в концертних залах, традиційна мелодика «Зорян», де сповнена ліризму, де — здорового народного гумору, а де — високого драматизму, справляє особливо неповторне враження.
Він концерт артистів обласної філармонії Петро Чорноморченко. Виходило це в нього і весело, і гостро: як мовиться, і насмішив, і настрашив. А в тому, що весь концерт проходив динамічно, що окремі номери зливалися в одне дійство, справляючи враження цілісності, беззаперечна заслуга режисера концерту (він же й керівник ансамблю) народного артиста УРСР Анатолія Кривохижі.

На знімку: миттєвості концерту: співає Антоніна Червінська; виступ танцювальної групи; звучать на рідні інструменти у руках музикантів.

Фото В. ГРИБА.

Слово — комітету

У живописному цеху Світловодського керамічного заводу працює два комсомольсько-молодіжні колективи. Керують ними Ольга Кецо і Світлана Бондар.

Члени КМК постійно перевищують змінні норми на 20—30 процентів, а річний план зобов'язалися виконати до 70-річчя встановлення Радянської влади на Україні. Всі робітники — прекрасні спеціалісти і визначили кращих за виробничими показниками дуже важко. Допоміг тут заводський комітет комсомолу, який враховує при підбитті підсумків змагання участь кожного співчанина, члена КМК, не тільки у виробничому житті, а й у громадській роботі. Нині очолюють трудове суперництво Наталя Біленька, Марина Карченко, Наталя Томіса, Олена Фоміна, а також групкомсорг живописного цеху Світлана Іванова.

Добре працюють і Лариса Устьянська, Лариса Зубкова, Олена Гавеза, які перевищують місячні плани на 30—40 процентів.

В. САМОФАЛ,
інструктор Світловодського міського комсомолу.

Володимир КОБЗАР

ПИСАЛАСЯ ця стаття на основі конкретної скарги жителів будинку № 18 по вулиці Фрунзе й до неї ми повернемося, але, виносячи у заголовок слово «двір», я хочу наголосити на тому, що сьогодні у кожного з нас якось притупилося відчуття двору. Чи можна підводити сюди філософську категорію? Можна. І потрібно.

Наш вихід у великий світ починається із двору. Сьогодні будинки стають багатопверховими, багатоквартирними, і люди майже не знаються між собою. А маленькі дворики, оспівані живописцями минулого і Булатом Окуджавою, на жаль, для багатьох тепер незрозумілі сантименти.

Та й ніде правду діти — не ті нині двори, щоб говорити про спільність, як раніше: «хлоп'ята з нашого двору». А шкода. У дворі немає господаря. Двори стали сиротами! Я не перебільшую. Саме такий двір-сирота у будинку № 18 по вулиці Фрунзе.

У листі до редакції жителя цього будинку справді писало, що він — «нічийний». Проживає в ньому близько двохсот мешканців. Це більше — у заводському гуртожитку, що розташований поряд. Здавалося б, має бути двір-крамщик, ніж інші. Але... Правда, є тут дитячий майданчик. Цілими днями граються тут діти, а поряд хазяйки вибивають килими.

Діти змушені дихати цією пилякою. Дивно? Проте батьків це ніскільки не турбує.

У дворі дуже незатишно. Саме тому й зверталися жителі будинку № 18 і в ЖЕД, і в Кіровський райвиконком. І щоразу відповідь була одна — все буде зроблено.

«А що зроблено?» — перепитує, дивуючись у своєму листі до редакції Р. П. Мороз. Нічим їй, відверто

— Під нашими вікнами не квіти цвітуть, не пташки в кронах дерев щебечуть, а водії службових машин, перепрошую, нецензурно висловлюються...

Та не лише відсутність палісади, нічна стоянка службових машин сусіднього ремзаводу турбують жителів будинку. А й сам будинок. Цитую лист Р. П. Мороз: «Другий тиждень стоїть вода у підвалі першого під'їзду, під квартирою № 1.

ЗА ЗРАЗКОВЕ МІСТО

в експлуатацію!

— Років зо два, — говорить В. В. Шаповал. — А чому ви дивуетесь? Он будинок на проспекті Перемоги за номером 14 здано в кінці серпня минулого року, а його опалювальна система вже потребує капітального ремонту. І це не унікальний випадок.

Інформація для допитливих: капітальному ремонту приміщення підлягає через 30 років, в окремих випадках — через 25.

Пригадуються слова жителя будинку № 18 Г. К. Цихончук: «Схоже, що років через 5—10 ми будемо просити або й вимагати нові квартири».

Якщо подібне трапиться, довгенько ж нам доведеться розв'язувати проблему забезпечення житлом усіх мешканців Кіровограда.

Ось така ситуація склалася навколо будинку і двору по вулиці Фрунзе № 18. Начальник ЖЕДУ № 6 заповнив, що у новому році за благоустрою двору візьмуться: «Завеземо чорнозем, розб'ємо квітники, влаштуємо хороший дитячий майданчик. Будемо наводити порядок і в самому будинку».

Хочеться, щоб ці слова не стали екзотичними обіцянками, до яких жителі будинку № 18 по вулиці Фрунзе вже звикли.

Л. ТАШЛИЦЬКА.

м. Кіровоград.

ДВІР І ДІМ

кажучи, заперечити, чи вітати. Взяти хоча б таке: багато хто із мешканців двору має автомашини, а оскільки двір неупорядкований, то їздять, де кому заманеться. Деякі жителі котили розбиті клумби, посадили деревця, кущі бузку, квіти, але все марно. Власники автомашин не вибирають дороги, їздять по щойно розбитих клумбах, до того ж не приховують кепкування над «любителями квіточок».

— Ми приїхали сюди здавати, — сказав мені житель будинку № 18, полковник запасу В. І. Подпорін. — Думали тоді, що Україна — це квіти, дерева, птахи. Одне слово — краса. Але судячи з нашого подвір'я...

Чоловікову думку підхопила дружина, лаборантка дитячої поліклініки Н. В. Подпоріна:

Дівчі дзвонили в ЖЕД № 6, там не реагує. Зима на порозі — коли ж висохнуть стіни? Минула зима була холодна. В моїй квартирі тепло не перевищувало 8 градусів тепла. З жахом думаю, що мене чекає...

Ось що на ці слова відповідає начальник ЖЕДУ № 6 В. В. Шаповал:

— Будинок № 18 передано нам лише наприкінці літа. Система опалення (підвальна) була в занедбаному стані. Труби тонкостінні, стали непридатними. ЖЕД веде підтримуючий ремонт. Це поки єдине, що ми можемо зробити. Температури в квартирах відповідає нормі.

Схоже на відписку, хоч і говорилося усно. Але торкнемось зараз іншого питання. Чому будинок № 18 знаходиться в майже аварійному стані? Він давно зведений

ЯК ДО ЄДНОСТІ КЛИЧ

Сцена великого залу Палацу культури залізничників рантом ожила, засяяла, сповнилася рухом... І — по-завсегдешньому — конкурс «Молодіжна лінія в боротьбі за мир», перший конкурс вокально-інструментальних ансамблів міста Знамянка, в якому взяли участь п'ять самодіяльних колективів.

«Всі люди світу — одна сім'я!» — глибоко запалив душу ці слова з тематичної композиції Д. Тухманова. Майстерно виконав її ансамбль «Час» учнів СПТУ № 12 — майбутніх залізничників (керівник Вячеслав Бурлаков). Пролунали також популярні пісні «Аліо» з репертуару радянської групи «Арена» та «Школярка» з репертуару К. Семінової. Ансамбль виступав перед такою великою аудиторією вперше і заслужив щедрих оцінок.

«Серйозну» молодіжну музику в стилі рок-н-рол з елементами класики і джазу грає ансамбль локомотивного депо, яким керує Андрій Сухомлин. Ансамбль локомотивників, зайнявши друге місце, став і володарем призу симпатії глядачів.

Чому ж він поступився першим місцем у конкурсі молодшому колективу Палацу культури залізничників — ансамблю «Відблиск», середній вік учасників якого 15—16 років? Упередженості з боку журі не було: «Відблиск» (керівник А. Горобець) переправив антивоєнну напругу репертуару, щирістю й артистичністю виконання, якістю музичного супроводу.

У конкурсній програмі «Відблиску» прозвучали композиції «Воля і розум», «Атланти» — на музику керівника ансамблю А. Горобця, а також популярні інструментальні мелодії «Ліверпульської четвірки».

Третє місце присуджено вокально-інструментальному ансамблю «Дебют» — керівник Володимир Прутяний.

Ансамблі «Відблиск», локомотивного депо і «Дебют» нагороджено Грамотами міському ЛКСМ України. Виручку від продажу ліхтих квитків — 320 карбованців — переведено в Радянський дитячий фонд імені В. І. Леніна.

В. ОСТРОВЕРХОВА.

м. Знамянка.

Олена КОЗЛОВА, яку ви бачите на знімку, після закінчення Донецького СПТУ № 58 пішла працювати за своєю спеціальністю. Нині вона повернує в системі громадського харчування в Новомірогороді.

Фото Г. КОШКА.

ЛІДЕРСЬКА НОРМА — 45 ОЧОК!

В четвертому турі футбольного конкурсу його учасникам було запропоновано рішення кросворду. Манжескін він сподобався, тому через кілька турів газета повернеться до подібного завдання. А зараз подасмо вірні відповіді.

По горизонталі: 5. «Раздає». 6. Паллов. 9. Гетри. 11. Шефер. 12. «Ліверпуль». 15. Енссон. 18. Махия. 19. Карасик. 20. Ступар. 21. Корнер. 24. Бірюков. 26. «Наполи». 27. «Енфілд». 31. Андреев. 33. «Юніон». 34. Фінал. 35. «Хайдук». 36. Тіволі.

По вертикалі: 1. Мауро. 2. «Таврія». 3. Загало. 4. Гомер. 7. «Ресінг». 8. Делоне. 10. «Апарат». 13. Локателлі. 14. «Барселона». 16. «Баварія». 17. Сидоров. 22. Тютчев. 23. Ратіна. 25. «Сло-

ван». 28. Андруш. 29. Рижкін. 30. Новак. 32. «Вісла».

Після четвертого туру не втратили жодного очка лише четверо. Це — олександрієць В. Чистосердов, кіро-

денко, В. Білоус. Далі місця розподіляються так. О. Баллан, Ю. Назаренко, А. Авдеев, А. Мирошніченко, Н. Чорна (усі — Кіровоград), Є. Ілющенко (Олександрія) — по 43 очка, В. Колесников — 40, В. Попов (обидва Кіровоград) — 39, Ю. Молодцов (Знамянка) — 37, Р. Каретний (Олександрія), І. Ларченко, А. Перелозник (обидва Кіровоград), В. Коваленко, В. Солодів, М. Ланженко (усі — Новомірогород) — по 36, Л. Кубко (Гайворон) — 33, Р. Мішенченко (Кіровоград) — 24, Ю. Довбня (с. Попівка Онуфріївського району) — 21.

Пропонуємо завдання чергового, п'ятого туру:

1. Дієго Марадона — один із кращих футболістів світу. Пригадайте: в юнацькому

футболі він мав прізвище «Пелуза Марадона». Що воно означає? (2 очка).

2. Хто із тренерів зумів принести збірну своєї країни до завоювання звання чемпіону світу, а також другого та третього місця? І це — лише за три світові першості! (1 очко).

3. Цей футболіст був «одноногим» — по поротах суперника наносив удари тільки з лівої. Різно, несподівано, але завжди влучно. Його паси були також «ювелірними». На чемпіонаті світу 1954 року у Швейцарії він навіть забив гол у фінальному матчі за «Золоту богиню». Так хто ж це? (2 очка).

Свої відповіді надсилайте не пізніше, ніж через десять днів із дня опублікування завдань конкурсу.

футболі він мав прізвище «Пелуза Марадона». Що воно означає? (2 очка).

2. Хто із тренерів зумів принести збірну своєї країни до завоювання звання чемпіону світу, а також другого та третього місця? І це — лише за три світові першості! (1 очко).

3. Цей футболіст був «одноногим» — по поротах суперника наносив удари тільки з лівої. Різно, несподівано, але завжди влучно. Його паси були також «ювелірними». На чемпіонаті світу 1954 року у Швейцарії він навіть забив гол у фінальному матчі за «Золоту богиню». Так хто ж це? (2 очка).

Свої відповіді надсилайте не пізніше, ніж через десять днів із дня опублікування завдань конкурсу.

(ПОДОРОЖНЯ ПОВІСТЬ)

Пам'яті батька

(Продовження. Поч. у №№ за 14, 17, 19, 24 листопада, 1, 5, 8 та 10 грудня ц. р.).

За греблю через Висунь здибалися з пастухами-підлітками, яких розважав жартами й веселими набилицями веселенький жвавий дідок. Він був не прагти погостити і з нами, але я знавався, помітивши, що діти не стільки слухають копоритного діда, скільки оглядаються на припнутого за кілька кроків од нас бугайця, який люто витріщав очі, бив землю ратицею і час від часу оглашав довколишню місцевість погрозиливим ревом.

— Не одважеться? — наче ненароком поцікавився я.

— Та він смирний, не бійтеся, — сказав дід, але його слова мало заспокоїли дітей (та й признатися, мене), і ми боком-боком відійшли до садка над річкою, а там, за деревами, полегшено перевали подих.

Під Калугою Висунь скидалася на справжню річку розсунувши береги, дугою обминала садок, далі вирівнювалася і знову повертала праворуч, щоб ген далі на півдні влитися в Інгулець, а невдовзі навіки з'єднатися зі старим батьком Дніпром. А наш чумацький шлях із чепурного сена Калуги мав прослаптися на південний схід, до Давидового Броду, — однієї з найвідоміших давніх переправ через Інгулець.

На околиці Калуги я послав Андрійка до найближчого двору по воду, а сам із Романом зупинився на шляху, щоб зайвий раз не трудити ноги. Андрійка довгенько не було, а коли він, нарешті, вийшов із двору, в його руках, крім фляги з водою, був чималенький целофановий пакет з фруктами. Слідом виглянуло і, побачивши нас, соромливо сховалося ціле сімейство: жінка, дівчинка, чоловік і бабуся.

— Чого так довго, Андрійку? — нетерпляче спитав я.

— Ну, вони вилили стару воду і набрали нової в криниці, а потім почали розпитувати...

— Про що?

— Ну, куди ми йдемо.

— А ти?

— Я їм сказав.

— Що?

— У Крим.

— А вони?

— Вони засміялися і почали сперечатися. Тітонька сказала, що не дійдуть, а дідечко сказав, що раз уже зібралися, то так дійдуть... І ще питали про маму. Я сказав, що мама вдома.

— А фрукти що, вициганяли?

— Ні, вони самі, тату! Я казав, що не треба, але вони сказали подождати, помили і дали.

— Он як... А спасибі ти хоч сказав?

— Сказав.

— Тоді молодець, — задоволено сказав я, дозволив дітям поласувати фруктами і сам залюбки з'їв жменю абрикосин.

Решту ми впорали того ж вечора, ще до нічлігу в густій, як джунглі, пісочку на околиці радгоспного відділку.

Діти поснули одразу, як тільки влізли у спальник, а я ще довгенько прислухався до тихого гомону відділку і надто, до гуркоту комбайнів, які, здається, цілу ніч рухалися на бензоаправку, розташовану навпроти нашої стоянки.

7.

Уранці повз нас прогрімів ще один комбайн.

— Як ночували? — гукнув на ходу комбайнер.

— Нормально, — здивовано відповів я. — А звідки ви знаєте, що ми тут ночували?

— Знаємо!

Звичайно, у селі знали про нас, хоч ми й з'явилися там поночі. Село є село, тут кожен на видноті, і в цій відкритості, неприхованості — одна з його істотних відмінностей од міста «Що скажуть люди», — над цим не раз і не два замислюється селянин упродовж свого життя. А хто забуває оглянутися на людей — жди неприхованого осуду, презирства, глузувань, а то й чогось ганебнішого, скажімо, дьогтю на аворятя.

Так було. Але все тече, все міняється — навіть село; ослабили зв'язки між людьми, мораль стала хисткішою; село відчутно наблизилось до міста і водночас зазнало втрат у тому наблизненні. Втратило не тільки на так званому ідіотизмові сільського життя, але, на жаль, і на тому кращому, що було в селі, як у способі життя. Село ще існує, але — зменшене, збіднене, здрибнене, а ми, вчорашні селяни, скупчилися в містах, буваючи вдома залітними гостями і лише зрідка з тугою оглядаємося у минуле...

Пам'ятаю у селі Матаївці на Чигиринщині, де я прожив хлопчиком один рік, вулиці в п'ятдесят років не мали назв, натомість мав назву кожен куток села, кожен видолінок, прибалок, ярки. Чопиківна — на тому кутку жили Чопики. Попове поле — до революції, там була земля місцевого попа. Бицева криниця — колодязь у лісі, викопаний хтозна-коли пісничком на прізвище Биць. Топило — низовина на узліссі, яку під час дощів постійно затопляло водою. Вовчий шпиль — місцевість у лісі, де, кажуть, водилися вовки. А ще древні, як на сучасника, малозрозумілі назви: Зубринець, Сині Ворота, Валки.

(Далі буде).

Суботній КУР'ЄР

Рік народження — 1917 й

Можливо, це не така вже й велика радість — власне свято відзначати у чужому домі. На своїй сцені ювіляри почувалися б впевненіше. Та нічого не поробиш. У народного театру Палацу культури імені Жовтня кировоградського виробничого об'єднання по сім'яках «Червона зірка» є надія, що не-такі скоро він запросить глядачів у свій зал. А минулої неділі, коли театр відзначав своє ювілейне свято «Розспісок революції» на сцені Палацу культури імені Компаніїца, думка про це звучала часто. У виступах агібригади, привітаннях студентського театру «Резонанс», у розмовах друзів народного театру.

Торжество було звичайним: з привітаннями, побажаннями — віршованими і прозовими, грамотами республіканської і обласної професійних спілок, обласному комсомолу. І в той же час сироме свято кировоградських аматорів було й дещо незвичним. Без устаного регламенту, чергової парадності, гучних слів. Враження таке, що зібралися люди, які добре розуміють один одного.

Багато хороших слів пролунало на адресу ювіляра Запал'явася приємний виступ письменника М. К. Смоленчука, який допоміг зазвучити в історичне минуле українсько-го професійного театру взагалі. А вже біля його джерел стояли корифеї М. Л. Кропивницький, брати і сестри Тобілевичі, П. І. Нещинський, з іменами яких пов'язана історія народного театру, що зник в 1917 році.

Щирими оплесками зустріли глядачі й господарів святу одну з найстаріших учасниць колективу К. М. Градзенець.

Аматори поназали уривки зі своїх вистав минулих років. Режисер С. Рошин розповів про найближчі творчі плани народного театру.

В. ЮЦЕВИЧ.

«Пісня, гітара і я»

У Кіровоградському педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна відбувся творчий звіт самодіяльного композитора, директора Вільшанської школи мистецтва Олександра Іванова. Митець плідно працює у вокально-хоровому жанрі. У співдружності з поетами М. Солодченком, А. Анастасовим та іншими він створив багато пісень, які включають у свій репертуар художні колективи та окремі виконавці.

Одне з головних місць у творчості О. Іванова займає піонерська і комсомольська тематика: «Піонерська похідна», «Салют Гайдари», «Пісня юних колумбів», «Веселі туристи», «Наш комсомол», «Кіровоград і комсомол». Самодіяльний композитор часто виступає з авторським концертом «Пісня, гітара і я» у сільських клубах, виробничих колективах, школах, бере активну

ПОДІЯ

участь у художній самодіяльності районного будинку культури. За концертну діяльність, цикл пісень для дітей і молоді О. Іванову присуджено обласну комсомольську премію імені Ю. Яновського.

Твори автора виконали жіночий хор музично-педагогічного факультету педагогічного інституту (керівник Ностантін Дюмін), соліст обласної філармонії Володимир Стратів у супроводі духового оркестру музичного училища (диригент Микола Каленський), випускниця музичного училища Лариса Міхненко у супроводі ансамблю народних інструментів музичного училища (керівник Микола Паюхін), лауреат комсомольської премії імені Ю. Яновського, зразково-художня діячка хорової капели «Соловейчик» обласного Палацу піонерів і школярів ім. В. І. Леніна (художній керівник — заслужений працівник культури УРСР Микола Макода), солістка Валентина Кир'янова з Вільшанки.

Є. БОРИЧЕВСЬКИЙ.

«Чемпіон № 01»

Побував у філармонії на виступі групи «Каскад» і був дуже вражений. Написав їм таку групу, такий стиль, така поведінка на сцені, така поведінка на сцені, яка викликає на сцену, кричали...

Особливо мене, та й не тільки мене, вразив один юнак у жовтій футболці з написом на спині англійською мовою «Чемпіон № 01». На ший ланцюг, руки в перчатках з обмотаними зап'ястками. Виглядав йому задов, вискакував на сцену, розмахував курточкою і за ним увічливі ішли глядачі! Я чув, як чергова по залу сиріпило літхалло: «Він уже на третьому концерті танцю».

Випадково довідався, що звали хлопця Вовою. Хай він прочитає ці рядки, хай замислиться над своєю поведінкою. Не будь таких груп, як «Каскад», не було б і таких дів нашіх хлопців. Хіба не можна застосувати свою кипучу енергію в добрих ділах?

Л. КИРИЛОВ, пенсіонер.

М. Кіровоград.

Н. ЕВЕЛИЧКА сільська хата. В кутку — піч, де ніжить кіт. Посеред хати стоїть верстат, за яким дві жінки тчуть по-лопотно...

Це — картина самодіяльного художника з

ТВОРЧИСТЬ

ного селянського життя.

Ось робота під назвою «Косар». Осінь. У полі працює подружжя. Чоловік косить, а жінка в'яже снопи. Десь удаллі —

ДОМАШНЯ ГАЛЕРЕЯ

Олександрівки Григорія Тимофійовича Тюгенка.

У дванадцятирічному віці сільський хлопець захопився малюванням. Спочатку, як і всі діти, копіював малюнки з книжок, а з часом познайомився з пензлем та олійними фарбами.

Хата Григорія Тимофійовича, який у цьому році розміняв восьмий десяток, перетворилася у своєрідну картинну галерею, де на стінах розмістилося понад сто робіт аматора. Це пейзажі, портрети земляків, сюжети із старовин-

повний зеленого буянний ліс, а над головами людей пливуть білі хмарки.

Важко не затриматися біля картини «Березень». Ще голі дерева, білі сніг. І лише невеликий струмок води показує, що йде весна.

Не менш вдало виходять в аматора й портрети. Такі, як «Дід Андрій», наприклад. Обличчя селянина, на якому сліди прожитого й пережитого, і трохи лукаві очі, які весело посміхаються...

В. ГРИШИН.

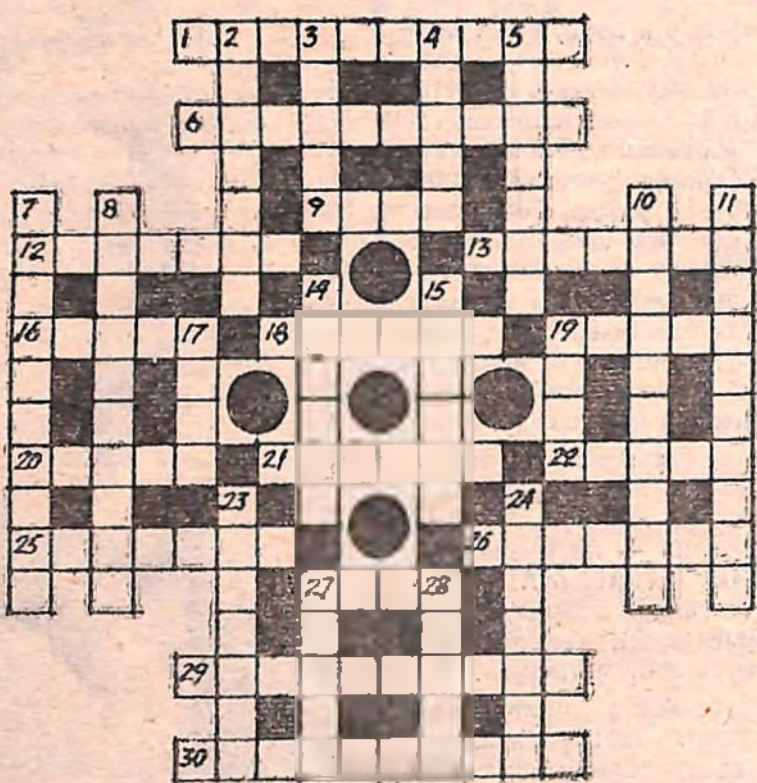
с.мт Олександрівка.

КРОСВОРД

нер і винахідник. 17. Річка в Казахстані. 19. Планета Сонячної системи. 23. Столиця Шрі Ланки. 24. Удар-

ний музичний інструмент. 27. Ставкова риба. 28. Точка встановлений розпорядок життя, праці, відпочинку.

Склад В. НЕЧИПОРЕНКО, м. Знамянка.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Лікарська рослина. 6. Керівник комсомольського підлітка на Житомирщині, Герой Радянського Союзу. 9. Корольовий острів. 12. Сценічний майданчик для концертно-видовищних виступів. 13. Квітня. 16. Дипломатичний ранг. 18. Місце історичної битви Богдана Хмельницького. 19. Мелодія, наспів. 20. Одноклітинний організм. 21. Балет А. Адана. 22. Ткачівка. 25. Порода місоцелічних нурей, виведена в США. 26. Національний герой Нікарагуа. 27. Окремі знімки на міноплівці. 29. Грузинський радянський письменник, автор роману «Дата Туташія». 30. Похвала, лестощі.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 2. Ураїнський скульптор, один із засновників Товариства південно-російських художників. 3. Зосередженість, пильність. 4. Найвища мета прагнень. 5. Велике з'єднання військових кораблів або літаків. 7. Місто в Донецькій області, нагороджене Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР. 8. Повітроплавальний апарат. 10. Керівник внаслідок. 11. Співочий птах. 14. Зовнішня частина холоди, що залишається після розпилювання на дошки. 15. Німецький інже-

Страуси-донори?

Зімбабве розширює експорт... страусів. Організовано спеціальне господарство для вирощування цих птахів на продаж за рубіж. У страуса смачні м'ясо і яйця, красиве пір'я. Крім того, учні недавно дійшли висновку, що райдужна оболонка ока страуса може пересаджуватися людям із дефектами зору.

Кропив'яні дерева

У Південноморавській області Чехословаччини виявлені хачі гігантської кропиви — її висота 4 метри, 15 сантиметрів. Науці відомі випадки, коли кропива досягала лише висоти 1,5 метра.

Замовк Біг-Бен

знамениті лондонські куранти. Це сталося через тріщину в механізмі. Доведеться робити ремонт. Факт тим досаднішим, бо два роки тому вже проводилася капітальна реставрація годинника.

Країна одинаків?

Так стали називати Францію, де нараховується майже 5 мільйонів самотніх чоловіків та жінок і 2 мільйони родин, де діти живуть лише з матір'ю чи батьком. Тут організовано навіть так звані салони холостяків, де рекомендуються зручні методи приготування їжі і побутового обслуговування для неодиружених чоловіків.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

12 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.30 — Виступ оркестру народних інструментів Дербентського музичного училища. 8.55 — Документальний фільм «Шедєри живопису з музею США 9.55 — Чого і чому. Передача для дітей 10.25 — Ф. Шуберт. Симфонія № 5. 11.00 — Батьківський день — субота. 12.30 — Хвилинні поезії. 12.35 — Документальний телефільм «Діти всіх і для кожного». 13.20 — Концерт російського хореографічного ансамблю. 14.00 — «В країнах соціалізму». Тележурнал 14.30 — Новини. 14.40 — Короткометражні телефільми для дітей. «Ральф, адвастуй». «Чіп». «Вовчан». 15.50 — Осяяння — неймовірно. 16.50 — Новини. 16.55 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселі». (Паністан). 17.20 — Мультифільми.

17.30 — Ренні. Покоління Пісн. Музична передача. 18.35 — Фільм «І на каміні ростуть дерева». 1 і 2 серії. У перерві — 19.50 — Чемпіонат світу з шахів 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — В суботу ввечері «Заспівано, друзі!». 23.35 — «Погляд». Вечірня інформаційно-розважальна програма.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — На хвилі дружби. 11.50 — Вітрила здоров'я. 12.20 — На дорогах республіки Погода. Експрес-інформація. 12.25 — Світ поезії. 12.55 — Концерт 13.35 — «Автограф». Композитор Євген Козак. 14.55 — Новини. 15.05 — Телефільм «Життя в Україні» присвячений у березні. 15.25 — Доброго вам здоров'я. 15.55 — Художній телефільм «Якщо вірити Лопотухіну» 1 серія. 17.00 — Суботні зустрічі. «Куди піти підлітку?». (Кіровоград) 18.30 — Естрада. Концерт 18.45 — Скарби музею України. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Театр і час». Нотатки про всеосяжну творчу зустріч дитяч радянського театру в м. Київ. Передача перша.

20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «Розмішати клоуна». 1 серія 22.55 — Актуальна камера.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — «Далекий Схід». Кіножурнал. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Радіокова пошта. 9.30 — Програма телебачення Казахської РСР 10.20 — «Земля батьків, земля рідна». 10.50 — Світова художня культура. Рембрандт. 11.35 — Фільм «Рідня». 13.10 — Документальний фільм «Велике душею». Ленін і Грузія. Спогади. Документи. 14.00 — Мультифільм. 14.10 — Здоров'я. 14.55 — Музична передача для юнацтва. 17.00 — «До і після опівночі». Інформаційно-музична програма (повтор під 28 листопада). 18.40 — Незабутні музичні вечори. Г. Венієвський. Концерт для скрипки з оркестром ре мінор. 19.05 — Тележурнал «Сурма». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Рекламна. 20.20 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю Татарської АРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Про-

жектор перебудови. 21.50 — Фільм «На екрані — Луріх». 23.10 — Новини.

НЕДІЛЯ

13 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — Будівництво. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Радіокова пошта. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний блок 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселі» (Кіпр). 15.15 — Дитячий гумористичний журнал «Смашно». 15.35 — Телеміст Вільшані. 16.55 — В гостях у казки. «Дипломатична історія, схожа на казку». За мотивами казки Г. К. Андерсена «Гідке качення». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — На чемпіонаті світу з шахів. 19.05 — Мультифільм. 19.30 — Новини. 19.35 — Фільм «Мій тато — ідеаліст». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови.

21.50 — Зустріч з народним артистом СРСР Е. Радіоновим у концертній студії Останіно. 23.35 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Музичний фільм «Казинь-подкажін». 11.10 — Науково-популярний фільм. 11.35 — Для дітей. Художній фільм «Якщо вірити Лопотухіну». 2 серія. 12.45 — Концерт Волинського народного хору. 13.40 — Новини. 14.00 — Мультифільм на замовлення. 15.00 — Село і люди. 15.30 — Імпровізація. Естрадна програма. 16.00 — Слава солдатів. 16.55 — Виступає ансамбль «Відеодіа». 17.30 — Театр і час. Передача 2. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Зустріч на Андріївському узвозі. 20.40 — Театральні прем'єри. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «Розмішати клоуна». 2 серія. 22.55 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Грая тугельське тріо

бачністі. 8.40 — Російська мова. 9.10 — Фестиваль Ін-ді в СРСР. Народний театр «Якшага». 9.40 — Документальний фільм. 10.00 — Із скарбниці світової музичної культури. О. Тантанівілі. Концерт для скрипки з оркестром фа мінор «Гурійські пісні». 11.00 — Мультифільм. 11.15 — Програма Узбецького телебачення. 12.30 — У світі творчості. 13.30 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселі». «Рансодія інвіті». (Пікіетан). 14.00 — Телефільм «Під знаком Червоного Хреста». 1 і 2 серії. 17.00 — Науково-популярний фільм «Що порадиш, ЕОМ?». 17.10 — Рекламна. 17.15 — Хоккей з м'ячем. Чемпіонат СРСР. «Зоркий». «Динамо (Москва)». 2-й тайм. 18.00 — Концерт майстрів мистецтв у Колонному залі Будинку спілок. 18.45 — Вечірня казка. 20.00 — «За два місяці до Казарів». Спортивна передача. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фільм «Тиха, застав». 23.15 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050 МПС.

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів: комуністичного виховання — 4-60-79, 4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок

четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БІ 01899.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друку арк.

Зам. № 660. Тираж 60 200.